توصیه های مهم به "کلزا کاران"

کلزا کاران گرامی:

با رعایت نکات فنی ذیل، افزایش تولید محصول و سود آوری خود را تضمین نمائید.

۱- عملیات آماده سازی زمین به ترتیب به صورت: شخم، دیسک(۲ با عمود بر هم) لولر وکشت با خطی کار انجام شود.

۲- پس از انجام عملیات شخم قبل از کاشت، مزرعه توسط علف کش ترفلان به میزان ۲/۵ لیتر در هکتار همراه با ۳۰۰ تا ۵۰۰ لیتر آب به طور یکنواخت سمپاشی وبلافاصله توسط دیسک سبک با خاک مخلوط گردد.

۳- جهت افزایش اثر علف کش ترفلان بایستی خاک، مرطوب باشد و سمپاشی درهنگام غروب یا صبح انجام گیرد.

۴- کشت به موقع(از اول آبانماه لغایت۱۵ آبانماه) موجب افزایش تولید خواهدشد

۵- مصرف بهینه کودهای فسفات- پتاسیم و اوره را رعایت نموده وسعی شود کود طبق آزمون خاک وبا نظر کارشناسان مصرف شود.

۶- مقدار مصرف بذر در هر هکتار برای کشت خطی ٦ تا٨ کیلو گرم وبرای کشت دستپاش ٨ تا ١٠ کیلو گرم می باشد.

۷- مقدار مصرف کود در هر هکتار طبق نظر مرکز تحقیقات بدین صورت توصیه می شود: ۱۵۰ کیلو گرم کود فسفات و۱۵۰ کیلوگرم کود پتاس قبل از کاشت و ۳۰۰ کیلو گرم کود اوره در ۳ مرحله (هر مرحله ۱۰۰ کیلوگرم): مرحله کاشت- مرحله قبل از شروع ساقه رفتن- مرحله قبل از شروع گلدهی.

۸- بذر نبایستی در تماس مستقیم با کود قرار گیرد، زیرا این موضوع باعث کاهش درصد جوانه زنی بذر خواهد شد.

۹- آبیاری به فاصله ۳ تا ۵ روز در مرحله کاشت و هر ۱۲ روز یکبار بعد از مرحله کاشت در نظر گرفته شود.لطفاً توجه فرمائید دوره آبیاری دوازده روزه تا اوایل اسفند ماه واز آن پس آبیاری به فاصله هرهفت روز یکبار توصیه می گردد.

۱۰- کنترل علف های هرز نازک برگ، با تماس علف کش نابواس به نسبت ۳ لیتر در هکتار می باشد مشروط به آنکه درجه حرارت شبانه روز کمتر از ۲ درجه سانتیگراد نباشد.

۱۱- از آفات مهم کلزا، شته بوده که جهت کنترل آن از آفت کش سیستمیک مانند متاسیستوکس (۱/۵ لیتر در هکتار) وپریمور(یک لیتر در هکتار) استفاده گردد.

۱۲- کلزا به دو روش غیر مستقیم ومستقیم برداشت می شود:

- زمان برداشت غیر مستقیم وقتی است که ٤٠ تا ٥٠ درصد بذور در غلافهای ساقه اصلی و شاخه های اولیه به رنگ قهوه ای روشن یا تیره متمایل شوند .

-زمان برداشت مستقیم وقتی است که ۸۵تا۹۰درصدبذوردرغلاف های ساقه اصلی وشاخه های اولیه به رنگ قهوه ای روشن یا تیره متمایل شوند.

کاربرد آبهای شور در کشاورزی

روشن است رعایت نکردن مصرف صحیح این آبها و استفاده از آب شور بدون توجه به نوع خاک و گیاه و دیگر شرایط لازم بسیار خطرناک بوده و موجب شوری زیاد خاک و حتی غیر قابل استفاده شدن زمین در طی یک مدت کوتاه می گردد

بنابراین اگر با آب شور به نحو صحیحی روبه رو نشویم سرانجام نتیجه ای جز ناکامی به بار نخواهد آورد

شکی نیست که توسعه اقتصادی بدون توسعه کشاورزی امکان ندارد و به قولی هیچ کشور توسعه یافته ای ، کشاورزی عقب افتاده ندارد. در قرن حاضر افزایش روز افزون جمعیت موجب توسعه کشاورزی به املاح محلول درآنهاست که سبب کاهش محصول و یا در حالت شدید سبب از بین رفتن کامل گیاه می شود.

به عبارت دیگر در این مناطق تعادل صحیح بین تبخیر و تعریق و بارندگی سبب جمع شدن نمک های محلول در خاک شده است . به طوری که پس از آب ، غلظت املاح محلول ، دومین عامل محدود کننده تولید محسوب می گردد .

با توجه به این که یکی از عوامل اصلی محدود کننده کشاورزی در کشورمان ، آب بوده و از سوی دیگر با افزایش جمعیت و گسترش صنعت روز به روز از سهم آب کشاورزی و به خصوص آبهای با کیفیت مناسب کاسته می شود ، بنابراین استفاده و کاربرد آبهای شور و نیمه شور درکشاورزی اهمیت بیشتری پیدا می کند . این گونه آبها یا دارای مقدار زیادی نمک های محلول بوده و یا سدیم زیاد دارند و یا اینکه هر دو خاصیت بد را با هم دارا می باشند . گرچه طبق معیارهای آمریکایی ، آب های با هدایت الکتریکی بین ۵۰۰۰ -۲۲۵۰ میکروموس بر سانتی متر نامناسب برای کشاورزی هستند ، اما در بعضی از مناطق کشور و از جمله استان قم به علت عدم دسترسی به مقدار آب شیرین لازم ، از آبهای خیلی شورتر و حتی با هدایت الکتریکی بیش از ۸۰۰۰ میکروموس بر سانتی متر در آبیاری زراعت هایی مانند گندم ،پنبه ، ذرت ، چغندر قند و یونجه استفاده می شود . طبقه بندی مذکور در بعضی موارد باشرایط طبیعی منطقه تطابق نداشته و در مواردی می توان بر حسب نوع گیاه ،نوع خاک و بازده آبیاری حدود بالاتری از شوری را در نظر گرفت .

برای نمونه ، اگر از گیاهان مقاوم به شوری در زمین های با بافت سبک و شنی استفاده شده در این حالت حجم آب کاربردی برای بیش از مقدار مورد نیاز گیاه می باشد و به خصوص آب شور مورد استفاده دارای مقدار قابل توجهی گچ بوده تا از تاثیر نامناسب نمک ها کم کند . می توان از آبهای شورتر برای آبیاری استفاده کرد .

روشن است رعایت نکردن مصرف صحیح این آبها و استفاده از آب شور بدون توجه به نوع خاک و گیاه و دیگر شرایط لازم بسیار خطرناک بوده و موجب شوری زیاد خاک و حتی غیر قابل استفاده شدن زمین در طی یک مدت کوتاه می گردد .

بنابراین برای بقای کشاورزی در این گونه مناطق باید شناخت کامل از عوامل و شرایط از جمله کیفیت و مقدار آب کاربردی ، ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک منطقه ، درجه مقاومت گیاه مورد کشت ، تامین آب شیرین برای شست و شوی خاک ، زراعی و ایجاد شبکه های زهکشی و دیگر اصول مدیریت کشاورزی به عمل آورد تا هیچ گونه خطری در اثر کاربرد آب شور حاصل نشود .

کاربرد مستقیم آب شور به عنوان آب آبیاری :

گرچه مهمترین منبع دائمی آب برای مصارف کشاورزی، صنعتی و شهری نزولات جوی است ، اما در بعضی نقاط و با شرایط ویژه می توان از آبهای شور استفاده های متفاوت کرد . گزارش های جهانی نشان می دهد که از آب های شور در ایجاد جنگل و تقویت مراتع ، کاشت درختان و بوته های مقاوم ، آبیاری گیاهان علوفه ای ، غلات ، سبزی ها و حتی گلها به طور مستقیم استفاده می شود .

شکی نیست که بهره برداری از آب شور بدون انجام مطالعات و تحقیقات لازم نه تنها ممکن است سودآور نباشد بلکه گاهی مشکلات زیادی مانند نابودی کشت و محصول و یا شورشدن خاک را به دنبال دارد .بنابراین اگر با آب شور به نحو صحیحی روبه رو نشویم سرانجام نتیجه ای جز ناکامی به بار نخواهد آورد .

متاسفانه کاربرد غلط و ابتدایی فن آوری سبب شده که بیش از نصف اراضی تحت آبیاری دنیا (حدود یکصد میلیون هکتار) به مسائل شور و سدیمی و آب گرفتگی مبتلا شوند و هر ساله ده میلیون هکتار از اراضی فاریاب به دلیل گفته شده غیر قابل کشت می شوند .از طرفی ، اراضی مبتلا به مسایل شوری و سدیمی ثانویه که در اثر آبیاری غیر علمی به بیابان تبدیل شده اند ، مساوی وسعت تمامی اراضی می باشد که هیچ وقت آبیاری نشده اند . در مبارزه با شوری ثانویه خاک حاصل از مصرف آبهای شور ، کلیه روش های نوین و اصلاحی کشاورزی و هیدرولوژیکی لازم است مهمترین این روش ها عبارتند از :

ایجاد شبکه های جمع آوری کننده آبی برای جلوگیری از بالا آمدن سطح آبشویی املاح جمع شده در فصل زراعی در پاییز هر سال

ایجاد نظم آبی مناسب از نظر رابطه رطوبت با املاح خاک در طبقه پراکنش ریشه ها

کاربرد روش های بیولوژیکی برای کاهش مقدار املاح موجود در خاک در اثر جذب آنها به وسیله گیاهان .

با توجه به این که یکی از عوامل اصلی محدود کننده کشاورزی در کشورمان ، آب بوده و به خصوص آبهای با کیفیت مناسب کاسته می شود ، بنابراین استفاده و کاربرد آبهای شور و نیمه شور در کشاورزی اهمیت بیشتری پیدا می کند

قرق در "مراتع"

مدت قرق مرتع به هدف ما بستگی دارد، اگر هدف از قرق کردن بوته کاری وبذر پاشی در مراتع نابود شده باشد باید قرق را تا زمانی ادامه داد،که بلندی گیاهان مرتع به حدود ۱۵ سانتیمتر برسد، در نتیجه در چنین مرتعی با چرانیدن دام، بوته ها از زمین کنده نمی شود

قرق چیست؟

قرق یعنی جلوگیری کردن از وارد شدن دامها به قسمتی از مرتع که گیاهان آن در اثر چرای زیاد از بین رفته است.

فایده های قرق

با انجام قرق برای مدتی از چریدن دامها در مرتع جلوگیری می شود، با این کار گیاهانی که ضعیف شده اند دوباره رشد می کنند وبذر می دهند.

این بذرها با فشار پای دامها به زیر خاک می روند وبوته های جدید را به وجود می آورند. این بوته ها وگیاهان خوش خوراک جای گیاهان بی ارزش را می گیرند، به علاوه با زیاد شدن بوته های مرتع آب بیشتری در خاک فرو می رود ودر نتیجه از جاری شدن سیل جلوگیری می شود.

مراتعی راکه می توان قرق نمود

در مراتعی که به شدت تخریب شده وبیشتر گیاهان آن از بین رفته باشد ولی امید به بهبود آن به صورت طبیعی وجود داشته باشد، به عبارتی مراتعی که هنوز گیاهان خوش خوراک وبا ارزش در آن به کلی از بین نرفته باشد می توان عمل قرق را انجام داد.

چگونگی قرق در مراتع

جهت انجام این کار، مراتع را با توجه به عوارضی مانند کوهپایه، تپه، رودخانه و دره به قسمتهای مختلفی تقسیم می کنیم به طور مثال به ٤ قطعه تقسیم کرده وهر سال یکی از این قطعات را قرق می نمائیم .از ورود دام به آن جلوگیری می کنیم، وبه همین ترتیب در سال بعد این عمل را در مورد قطعه بعدی انجام می شود .

انجام بهتراین عمل از طریق حصار کشی ونظارت قرقبان امکان پذیر است .

مدت قرق

مدت قرق مرتع به هدف ما بستگی دارد، اگر هدف از قرق کردن بوته کاری وبذر پاشی در مراتع نابود شده باشد باید قرق را تا زمانی ادامه داد، که بلندی گیاهان مرتع به حدود ۱۵ سانتیمتر برسد، در نتیجه در چنین مرتعی با چرانیدن دام، بوته ها از زمین کنده نمی شود.

هر چه مدت قرق کردن بیشتر باشد، گیاهان خوش خوراک مرتع رشد بیشتری می کنند ودر نتیجه شیر وگوشت دامها با چریدن در این مراتع زیادتر می شود.

رعایت نکته های پس از قرق کردن

پس از تمام شدن مدت قرق وسرسبز شدن دوباره مرتع بایستی دقت بسیاری کرد زیرا اگردوباره بیش از اندازه دامها وارد مرتع شوند تمام زحمات و کوشش های ما به هدر می رود. نگهداری از مرتع پس از قرق کردن بسیار مهم است واگر در این امر سهل انگاری شود هم به خود وخانواده وهم به مملکت خود زیان رسانده ایم. عوارض ناشی از این زیان به طور حتم گریبانگیر ما ونسل های بعد از ما خواهد شد.
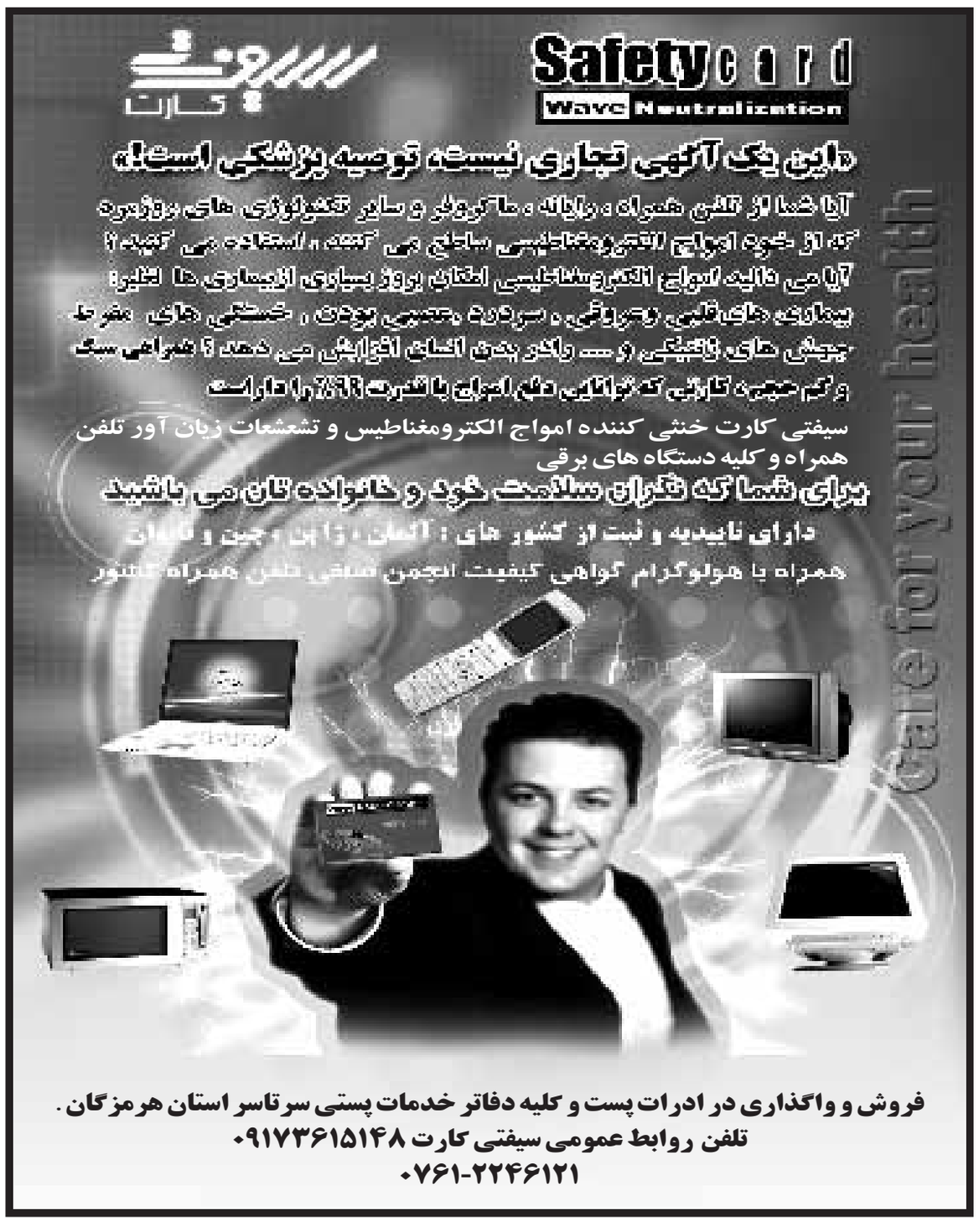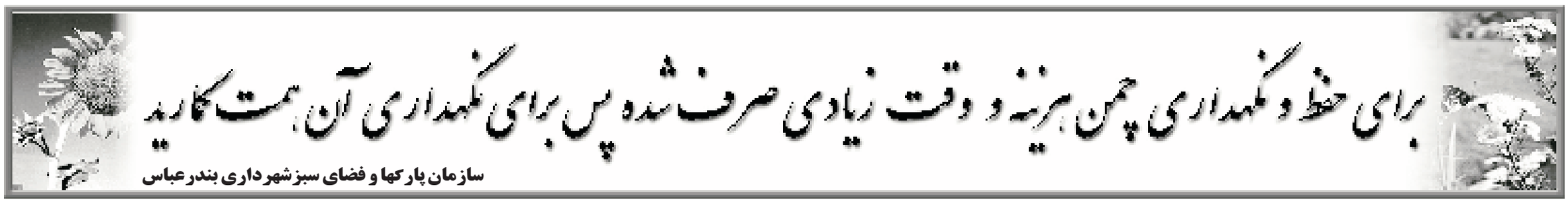
بهترین زمان استفاده از مرتع قرق شده وقتی است که بلندی بوته های مرتع به حدود ۱۵ سانتیمتر برسد.